

Verdiar frå havet – Noregs framtid

FISKERI- OG KYSTDEPARTEMENTET

Innhald

Verdiar frå havet	4
Berekraftig forvaltning	6
Kystforvaltninga	9
Med heile verda som marknad	12
Forsking og nyskaping	14
Etatar og institusjonar knytte til departementet	16

Verdiar frå havet

Noreg er ein stor havnasjon, og norsk velstand er langt på veg bygd på næringer med tilknytning til havet, som fiskeri og havbruk, skipsbygging, skipsfart og petroleumsverksemd.

Fiskeri- og havbruksnæringa er ei av dei viktigaste eksportnæringane våre. Meir enn 90 prosent av sjømaten vi produserer går til kundar i over 150 land.

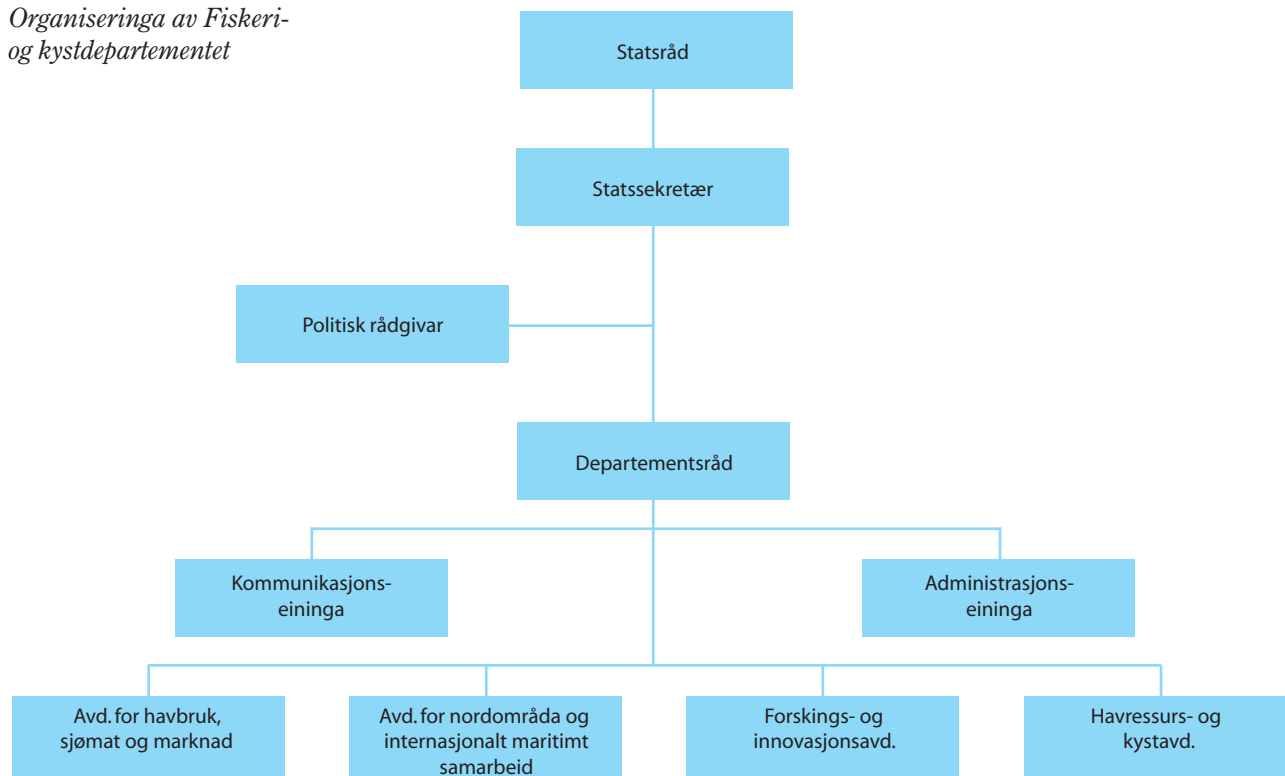
Dei fleste fiskebestandane vi haustar av, forvaltar vi saman med andre land, og Noreg har eit godt forvaltningssamarbeid med desse landa. Fremste samarbeidspartnarane våre er EU og Russland.

Forsking og overvaking legg eit viktig grunnlag for forvaltning av havet, og den marine forskinga i Noreg er verdsléiande. Det gjeld både forsking som fremmar næringsutvikling og helse- og ernæringsforskning.

Hamner og sjøtransport står sentralt i det norske transportsystemet. Sjøtransport er miljøvennleg og tek trafikk bort frå vegane. Fiskeri- og kystdepartementet har ansvar for farleiene på sjøen, fyr, merke, losteneste, elektronisk navigasjon og statleg beredskap mot akutt forureining.

Fiskeri- og kystdepartementet har ansvaret for at Noreg driv ei berekraftig og lønsam forvaltning av havet. Vi legg også føringar som påverkar næringsverksemd, sysselsetjing og busetjing langs kysten.

Organiseringa av Fiskeri- og kystdepartementet

Havressurs- og kystavdelinga

Avdelinga er ansvarleg for beredskap mot akutt forureining, sjøtryggleik og forvaltning av dei levande marine ressursane. Avdelinga har også fagansvaret for fiskesalslaga og førstehandsomsetninga av fisk, økonomiske forhold i fiskeflåten og utfordringane knytte til strukturen i fangstleddet. Havressurs- og kystavdelinga har difor ansvaret for iverksetjing av ny hamne- og farvatnslov, gjennomføring av ny havressurslov og oppfølging av loslova, deltakarlova og råfisklova.

Den nasjonale forvaltninga av førebyggjande sjøtryggleik, medrekna trafikksentralar og slepebåtkapasitet, seglingsleier og utvikling av farleissystem og ein farleisnormal, fyr og merke og lostenesta høyrer til avdelinga. Det same gjer den nasjonale forvaltninga av deltakinga i og utøvinga av fisket og internasjonale spørsmål knytte til global og regional ressursforvaltning.

Havressurs- og kystavdelinga er koordinerande avdeling for kyst- og havmiljøspørsmål, forvaltningsplanar, forholdet mellom fiskeria og anna verksemd, FN's sjøfartsorganisasjon IMO, og sjøtryggleik, oljevernberedskap og andre havmiljøspørsmål på Svalbard.

Avdeling for havbruk, sjømat og marknad

Avdelinga arbeider med tilrettelegging og forvaltning av havbruksnæringa etter akvakulturlova og havbeitelova. Avdelinga arbeider med å sikre trygg sjømat «frå fjord til bord», regelverk og sjømattilsyn gjennom heile produksjonskjeden, medrekna fiskefôr og -helse. Eit viktig ansvarsområde for avdelinga er marknadsinngang globalt (WTO), europeisk (EU/EØS) og bilateralt. Avdelinga skal også vere ein bidragsytar i arbeidet for auka verdiskaping basert på marint råstoff, medrekna forvaltning av Eksportutvalet for fisk AS.

Forsknings- og innovasjonsavdelinga

Avdelinga arbeider med forsknings- og innovasjonspolitikk, regionalpolitikk og hamne- og sjøtransportspolitikk, medrekna Nasjonal transportplan.

Avdelinga har ansvar for statsbudsjettarbeidet, revisjonssaker, økonomistyring, tilskotforvaltning og mål- og resultatstyring.

Avdelinga har vidare ansvar for etatsstyring av Fiskeridirektoratet, Kystverket, Havforskningsinstituttet, Nasjonalt institutt for ernærings- og sjømatforskning, Veterinærinstituttet og Fiskeri- og havbruksnæringas forskningsfond og eigarstyring av NOFIMA AS og Eksportutvalet for fisk AS.

Avdelinga følgjer opp nordisk samarbeid og bistandsaker og har dessutan ansvar for finansiering og drift av infrastrukturen på Jan Mayen.

Avdeling for nordområda og internasjonalt maritimt samarbeid

Avdelinga har ansvar for nasjonalt og internasjonalt arbeid og utvikling innanfor elektronisk navigasjon, sjøtryggleik, trafikkovervaking og meldings- og informasjonssystem. Avdelinga arbeider med EUs transportpolitikk, EUs maritime politikk, sjøtransport og hamner knytt til utviklinga av nasjonale og internasjonale transportkorridorar og hamnesikring/terrorberedskap. Avdelinga har også ansvar for departementet sitt arbeid med nordområda, Arktisk Råd og Polarutvalet.

Berekraftig forvaltning

Produktive marine økosystem og eit reint hav er grunnleggjande føresetnader for marin verdiskaping både i fiske og havbruk.

Ressursforvaltning

Fiske og fangst har alltid vore eit viktig grunnlag for busetjing i Noreg. Kyst- og havområda våre er høgproduktive med rike fiskeførekomstar. Allereie på 1100-talet blei tørrfisk ei viktig eksportvare. I hundreåra som følgde, har fiske, fisketilverking og eksport av fisk vore hovudnæringar langs store delar av norskekysten. Dei siste tiåra har den norske fiskenæringa utvikla seg frå fritt fiske til ei regulert næring med kvotar og konsesjonar. Den teknologiske revolusjonen i etterkrigstida har skapt ein så effektiv fiskeflåte at strenge reguleringar er nødvendige for å hindre rovdrift på ressursane. Norske og utanlandske havforskarar sine tilrådingar utgjer det viktaste vedtaksgrunnlaget når kvotane for fisket skal fastsetjast.

Den norske fiskeflåten er regulert gjennom krav om ulike løyve for å delta i ulike fiskeri og gjennom kvote-reguleringar i dei fiskeria der dette er nødvendig. Slike ordningar sikrar eit berekraftig fiske, både i biologisk og økonomisk forstand. I tillegg har fiskeriforvaltninga og fiskerinæringa i ei årrekkje samarbeidd om å utvikle former for kvoteordningar som skal vere med å redusere talet på fiskefartøy, få ned overkapasiteten, leggje til rette for fornying og sikre at arbeidsplassane i næringa er gode og trygge. Sjølv om det er variasjonar mellom ulike fartøygrupper, betyr dette at norsk fiskerinæring i dag driv på ein trygg økonomisk måte.

I tillegg til slike innsats- og uttaksreguleringar er den norske ressursforvaltninga basert på eit omfattande teknisk regelverk som skal sikre eit berekraftig fiske-mønster innanfor dei råd havforskarane gir. Fiskeriforvaltninga driv også eit mangsidig kontrollarbeid saman med Kystvakta og fiskesalslaga for å sjå til og dokumentere at regelverket blir halde, både av norske fiskefartøy og av utanlandske fartøy som fiskar i norske jurisdiksjonsområde.

Noreg og EU har ulike regime for forvaltning av fiske-
ria. Noreg har eit utkastforbod som gjer at fisk som blir
teken opp av havet, må bringast på land. EU har deri-
mot eit utkastpåbod. Påbodet inneber at den fisken ein
EU-fiskar fangar, men ikkje har kvote på – eller som er
under den lovlege minstestørleiken – må kastast over
bord. Utkast av fisk var den viktigaste saka under for-
handlingane for 2009. Eit viktig gjennombrøt er at
Noreg og EU no har blitt einige om ei rekkje tiltak for å
reduere utkast av fisk, og at FN har vedteke å setje i
gang eit arbeid med det same målet.

Noreg deltek i eit omfattande internasjonalt arbeid for å
sikre kontroll med alt fiske og med all fisk som blir
landa i hamner rundt om i verda. Dette fremmar bere-
kraftig fiske og like konkurranseforhold i den interna-
sjonale marknaden. Kampen mot ulovleg, uregulert og
uregistrert fiske er høgt prioritert, og har gitt resultat i
Barentshavet der omfanget av det ulovlege fisket er re-
duisert dei siste åra.

Internasjonalt samarbeid

Noreg er ein betydeleg havnasjon, og den internasio-
nale utviklinga har mykje å seie for oss. Samtidig har vi
også eit ansvar for å tryggje interessene våre interna-

sjonalt. Utfordringane består mellom anna i å få gjen-
nomslag for føre-var-prinsippet, prinsippa om berekraftig
bruk og ei økosystembasert forvaltning.

Heile 90 prosent av det norske fisket føregår på bestan-
dar som vi deler med andre statar. Dette er hovudår-
saka til at Noreg har fiskeriavtalar med EU, Russland,
Færøyane, Island og Grønland. Vi fører årlege forhand-
lingar om kvotar for dei ulike fiskeartane og om reglar
for gjennomføring av fisket. Avtalane fastset og regule-
rer også kor mykje av kvotane det enkelte land kan
fiske i sonene til dei andre involverte landa. Den norske
delen av totalkvotane blir delt mellom dei ulike fartøy-
gruppene våre, og ofte slik at kvart fartøy får ein fast
kvote for det kommande året.

Rammeverket for internasjonalt samarbeid om hav-
spørsmål ligg til FN's havrettskonvensjon. Denne kon-
vensjonen og FN's avtale om fiske på det opne havet
tilviser korleis statane skal opptre for å bevare det
marine biologiske mangfaldet. Det er årlege debattar i
FN's generalforsamling om havmiljø og fiskerispørsmål
som mellom anna gir oppdrag til FN's matvareorganisa-
sjon FAO. FAO har ei normativ rolle for fiskeria, og har
utvikla åtferdskodeks for ansvarleg fiske og retnings-

linjer for djuphavsfiske. Marine spørsmål blir også drøfta innanfor globale miljøavtalar som til dømes CBD – Konvensjonen om biologisk mangfald og CITES – Avtalen om handel med trua dyreartar.

Regionalt blir det lagt direkte føringar for norske fiskeri gjennom vedtak og reguleringar i dei regionale fiskeriforvaltningsorganisasjonane, mellom anna i den næraste organisasjonen vår i Nordaust-Atlanteren, NEAFC. I tillegg har konvensjonen om bevaring av det marine miljø i Nordaust-Atlanteren, OSPAR, eit generelt havmiljøansvar.

Havbruk

Havbruk har blitt ei verdfull næring for Noreg. Meir enn halvparten av den samla norske eksporten av sjømat kjem no frå havbruksnæringa. Laks og aure er dei sentrale oppdrettsartane våre, men det blir også arbeidd med oppdrett av andre artar som torsk og skjell. Den norske havbruksnæringa er godt spreidd langs heile kysten, frå Agder i sør til Finnmark i nord.

For å drive med havbruk må ein ha løyve frå styresmaktene, og Fiskeri- og kystdepartementet fastset rammevilkår for utviklinga av havbruk i Noreg. Miljøomsyn og arbeid med fiskehelse og fiskevelferd har høg prioritet. Styresmaktene vil sikre at sjukdom i oppdrett ikkje påverkar villfisken, og at mest mogleg av oppdrettsfisken veks opp med minst mogleg bruk av medisin. Mattilsynet har det operative ansvaret for å gjennomføre offentlege tiltak mot fiskesjukdommar.

Konkurransen om kystsona

For fiskeri- og havbruksnæringa er det eit grunnleggjande vilkår å ha tilgang til areal. I kystsona er areal etter kvart blitt ein avgrensa ressurs som må disponerast med utgangspunkt i langsiktige og berekraftige strategiar. Det må skje slik at det legg eit best mogleg grunnlag for vekst og verdiskaping både lokalt og nasjonalt. Også ute i havet har vi fått mange konkurrerende brukargrupper som til dømes fiske, skipstrafikk, petroleumsverksemd og etter kvart vindmøller til

havs. Difor er fiskeri- og kystforvaltninga aktive i areal- og verneplanprosessar som har med havet og kystsona å gjere.

Klima og klimaendringar

Internasjonalt kan temperaturendringane gjere at fordelinga av viktige fiskebestandar i soner endrar seg. Overvaking av hav- og kystområda blir enda viktigare slik at styresmaktene kan tilpasse forvaltninga til dei endringane som skjer. For beredskapsutstyr og maritim infrastruktur, inkludert oppdrettsanlegg, vil endringar i havnivå og auka påkjenning frå vêr og vind stille nye krav til dimensjonering, oppgradering og vedlikehald.

Det er usikkert kor raskt og korleis klimaendringane vil vise seg i havområda våre. Det er særleg vanskeleg å modellere kortvarige ekstremperiodar som mellom anna kan ha innverknad på sikkerheit og beredskap. Men det er venta at redusert isdekke, høgare temperaturar, meir ekstremvêr og forskyving mot nord i utbreiinga av artar kan skje på forholdsvis kort sikt.

Hovudtyngda av den norske befolkninga bur ved eller nær kysten, og her finst også størstedelen av industrien og næringslivet. Sjøtransport er viktig i det norske transportsystemet, og hamnene er bindeleddet mellom sjø og land.

Fiskeri- og kystdepartementet arbeider for at sjøtransporten i Noreg skal vere sikker og konkurransedyktig med effektive hamner, trygge farleier, velutbygd navigasjonsinfrastruktur og god oljevernberedskap.

Drift av maritim infrastruktur og tenester, beredskap mot akutt forureining og hamnesikring er viktige i Fiskeri- og kystdepartementet sitt arbeid for ein sikker, miljøvennleg og effektiv sjøtransport. Departementet er og aktivt med i det internasjonale arbeidet for å styrkje sjøtransportsikkerheita til sjøs, bl.a. gjennom FN's sjøfartsorganisasjon IMO, EU og den internasjonale fyrvesenorganisasjonen IALA.

Fiskeri- og havbruksnæringa er ei av dei viktigaste eksportnæringane i Noreg, og næringa har mykje å seie for lokalsamfunna langs kysten. Gode fiskerihamner er viktige for auka verdiskaping, og departementet vidarefører innsatsen for å gjere desse hamnene endå betre.

Lostenesta og fyr- og merketenesta har også lange tradisjonar her i landet. Den første forordninga om losplikt er frå 1561, og i 1655 vart det første kjende fyrlyset tent på Lindesnes. Fiskeri- og kystdepartementet har ytt bistand til etatismuseet for Kystverket slik at det vart etablert i 2008. Museet er organisert som eit nettverk, med hovudsete nettopp på staden der fyrhistoria starta.

I dag har skipa mange kjelder til navigasjonshjelp. Elektroniske navigasjonssystem er viktige hjelpemiddel for navigatøren saman med sjøkart og fysisk oppmerking. Det amerikanske satellittnavigasjonssystemet GPS er det mest brukte av dei elektroniske navigasjonssys-

- **Lostenesta omfattar om lag 450 fagpersonar, blant dei 270 losar som syter for at skip får tilstrekkeleg lokalkunnskap.**
- **Fyr- og merketenesta omfattar rundt 20 000 installasjonar og anlegg, mellom anna 105 fyrstasjonar.**
- **Det finst om lag 5000 innretningar som sender lyssignal, omkring 13 500 faste merke, 1 800 flytande merke, om lag 80 lysbøyer, 12 dGPS-stasjonar, meir enn 100 flomlys og i overkant av 70 radarsvararar.**
- **Kystverket driv trafikkentralar i Horten for Oslofjorden, i Brevik for Grenlandsområdet, på Kvitsøy for Rogaland og på Fedje for Sture- og Mongstad-området. Frå trafikkentralen i Vardø blir trafikken frå Rørvik til grensa mot Russland overvaka, likeeins havområda ved Svalbard. I tillegg overvakar Vardø VTS risikotrafikk langs heile norskekysten.**

tema. Kystverket har etablert eit system for forbetring av GPS-signala, dGPS. Noreg driv òg fire Loran C-stasjonar. Loran C er eit bakkebasert elektronisk navigasjonssystem. Internasjonalt blir vidareutvikling av Loran C diskutert som støtte for satellittnavigasjonssystem.

Målet med alle desse tiltaka er eit høgt sjøsikkerheitsnivå og ein god oljevernberedskap.

Kystverket overvaker skipstrafikken frå fem trafikkentralar. Eit viktig verktøy i overvakinga er system som automatisk identifiserer og sporar skip, AIS. I 2009 vil òg Long Range Identifikasjon and Tracking (LRIT),

eit satelittbasert system for identifikasjon og sporing av fartøy, bli implementert. LRIT er ein del av eit større konsept for overvaking basert på utvikling og integrering av elektroniske hjelpemiddel. LRIT-systemet skal integrerast med skipsrapporteringssystemet SafeSea-Net og med AIS.

Sjøtransport og oljevernberedskap

Opp mot halvparten av det innanlandske godstransportarbeidet går sjøvegen. Meir enn 80 prosent av dei importerte og dei eksporterte varene blir også frakta sjøvegen.

Fiskeri- og kystdepartementet arbeider difor med å etablere transportkorridorar, med effektive knutepunkt mellom transportformene. Dei skal binde saman ulike delar av landet, og kople det innanlandske systemet saman med det internasjonale transportnettverket.

Kyst-Noreg er viktig for verdiskapinga i landet. Fiskeri- og kystdepartementet arbeider difor for at sjøtransporten skal ha best mogleg vilkår. Dette inneber vidareføring av merking, vedlikehald av farleier og utvikling av moderne navigasjonshjelpemiddel.

Nye og moderniserte transportkorridorar blir etablerte av kommersielle aktørar, og blir utvikla i takt med etterspørselen etter transporttenester. Ansvaret til Fiskeri- og kystdepartementet i desse transportkorridorane er i første rekkje å etablere navigasjons- og overvakingssystem, satelitt- eller bakkebaserte, og kontroll med trafikken gjennom det internasjonale meldings- og informasjonssamarbeidet. Tradisjonelle navigasjonshjelpemiddel blir på dette området avløyste av elektroniske system.

Nordområda og Arktis er viktige strategiske område for denne politikktutviklinga, og feltet blir drive fram gjennom internasjonalt samarbeid regionalt og globalt.

Auka aktivitet i nordområda skaper nye utfordringar i arbeidet med sjøsikkerheit og beredskap, og departementet har sett i gang fleire tiltak. I tillegg til etablering

av navigasjons- og overvakingssystem er det oppretta seglingsleier utanfor territorialfarvatnet frå Vardø til Røst. Systemet separerer trafikken og gir styresmaktene betre høve til å gi assistanse til fartøy, og slik kunne hindre ulukker som kan føre til alvorleg forureining.

Fiskeri- og kystdepartementet, ved Kystverket, har ansvaret for drift og utvikling av staten sin beredskap mot akutt forureining og for staten sin aksjonsorganisasjon. Kystverket skal ta over aksjonar heilt eller delvis dersom den private eller kommunale beredskapen ikkje strekk til. Kystverket har utstyr på 16 hovuddepot og ni mellomdepot langs kysten og utstyr om bord i kystvaktfartøy. I tillegg har Kystverket fire fartøy per 2009 som er særst godt eigna til å arbeide nær land og i strandsona.

Med heile verda som marknad

Norsk sjømat blir eksportert til meir enn 150 land. God marknadstilgang, marknadsføring og mattryggleik er avgjerande for fiskeri- og havbruksnæringa.

Marknadstilgang

Noreg er den nest største eksportøren av sjømat i verda. Verdien av den norske sjømateksporten i 2009 utgjorde 45 milliardar kroner. Fiskeri- og kystdepartementet arbeider for å auke verdiskapinga.

Norsk sjømat konkurrerer i ein global marknad, og norske styresmakter arbeider for å sikre at norske produkt har best mogleg marknadstilgang internasjonalt. EØS-avtalen regulerer tilgangen til den store EU-mark-

naden, men også bilaterale handelsavtalar og EFTA-samarbeidet har mykje å seie. Det blir lagt stor vekt på arbeidet som går føre seg i Verdas handelsorganisasjon for å sikre ein friare verdshandel.

Eksportutvalet for fisk gjennomfører felles marknadsføring i alle viktige marknader for norsk sjømat og arbeider også for å auke verdiskapinga i sjømatnæringa, mellom anna gjennom ei eiga kvalitetsmerkeordning. Utvalet er organisert som eit statsaksjeselskap og finansierer verksemda si gjennom ei avgift som blir kravd av all eksport av norsk sjømat.

Mattryggleik, kvalitet og helse

Målet for matforvaltninga er å sikre forbrukarane sjømat som er helsemessig trygg og har god kvalitet. Næringa sin eigenkontroll skal oppfylle krava som blir

stilt, og Mattilsynet skal sjå til at norsk sjømat blir produsert i samsvar med internasjonale krav og plikter. Det er viktig å oppfylle krava for at sjømaten skal ha tillit hos kundar både i og utanfor Noreg.

Fisk har eit høgt innhald av mange sentrale næringsstoff og er ei god kjelde for både protein, langkjeda omega-3-feittsyrer, vitamin D, vitamin B12, selen og jod. Framstående forskingsmiljø kan dokumentere at fisk og sjømat har positive verknader for helsa. Meir kunnskap om helseverknadene av sjømat er viktig for å kunne gi forbrukarane råd om rett kosthald.

Styresmaktene legg også vekt på å sikre kvaliteten på produkta gjennom heile verdikjeda, frå fiskebåten eller oppdrettanlegget og heilt fram til forbrukaren. Det er viktig å støtte næringa i arbeidet med å dokumentere kvalitetar, både for å hente ut meirverdi og for å gi forbrukarane høve til å velje produkt knytte til næringsinnhald, opphav, berekraft, økologi og produksjonsmetode.

Forskning og nyskaping

Noreg er ein framstående havnasjon og sjømatprodusent, og har difor eit særskilt ansvar for å gi og skape ny kunnskap om havområda våre. Den veksten og utviklinga vi som kystnasjon har opplevt, ville ikkje vore mogleg utan forskning.

Hausting av marine ressursar er avhengig av at økosystema fungerer saman. Det trengst store kunnskapar om havmiljøet for å kunne drive ei ansvarleg forvaltning, og i regi av Fiskeri- og kystdepartementet blir det utført ei omfattande forskning og overvaking av dei marine økosystema. Denne kunnskapsproduksjonen, som det først og fremst er Havforskningsinstituttet som står for, er generelt viktig for miljøspørsmål som gjeld havområda våre. Forskings- og leigefartøya er årleg på havet mellom 2500 og 3000 døgn til saman.

Forskinga som er knytt til forvaltning og produksjon av sjømat «frå hav og fjord til bord», omfattar både grunnforskning og næringsretta forskning i tillegg til kommersialiseringstiltak. Forskingsløyvingar går til forskning om ressursar, økosystemet, havbruk og sjømattryggleik, helse og kvalitet. Kunnskapen er grunnlag for ei berekraftig hausting frå marine økosystem, og for berekraftig norsk havbruksproduksjon. Han blir forvalta innan akseptable rammer for areal, ressursbruk og miljøverknader.

Utfordringane framover er knytt til at vi treng meir kunnskap om korleis klimaendringar og forsuring påverkar havet, ressursane i havet og marin næringsverksemd, og kva rolle havet spelar i klimautviklinga. Særleg viktig er det med meir kunnskap for å sikre at vi tek vare på evna havet har til å reprodusere liv.

Forskning som legg til rette for nyskaping i næringa skal medverke til å auke verdien av kvar enkelt fisk. I havbruksnæringa får bioteknologiske metodar og kunnskap stadig meir å seie for avl, diagnostikk, nedkjemping av

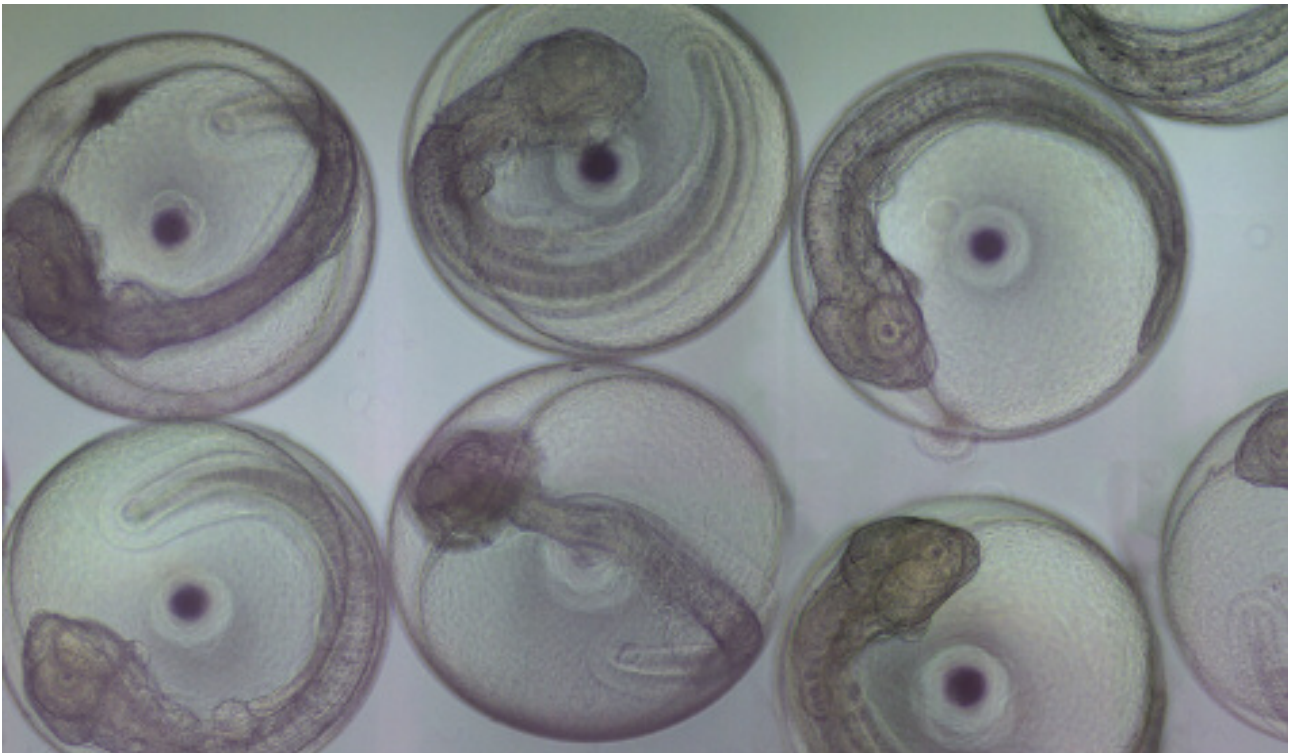
sjukdommar og for overvaking og innsikt i miljøpåverknad. Bioteknologi kan gi grunnlag for verdiskaping og næringsutvikling med bruksområde innan medisin, helse, næringsmiddel, fôr og ingrediensar, kosmetikk og i ulike typar miljøvennlege industri og energiprosessar. Eit område som er særleg interessant er marin bioprospektering. I dei arktiske havområda med ekstreme temperaturar og lysforhold har det utvikla seg organismar med unike eigenskapar som kan danne grunnlag for produkt og prosessar på fleire næringsområde.

Fiskeri- og kystdepartementet finansierer også forskning og utvikling knytt til hamner og infrastruktur for sjøtransport. Kunnskapen skal medverke til eit betre grunnlag for å ta avgjerder som gjeld tilrettelegging for sjøtransporten og bidra til å utvikle teknologi, organisering og andre rammevilkår.

Næringsutvikling

Kompetanse og kunnskap om korleis ressursane i havet kan forvaltast er sjølve fundamentet for marin verdiskaping. Denne verdiskapinga betyr mykje for utviklinga i mange kystsamfunn, særleg i nord der dei marine næringane er så viktige for busetjing og sysselsetjing.

Det er viktig at mest mogleg av verdiskapinga skjer i Noreg og i lokalsamfunn som er særleg avhengige av fiskeri og havbruk. Fiskeri- og havbruksnæringa møter mange krevjande utfordringar på ein hard, internasjonal konkurransemarknad. Dette pregar både næringa og dei fiskeriavhengige lokalsamfunna. Fiskeri- og kystdepartementet har utforma egne program for utvikling av marin sektor generelt og for nyetablering og innovasjon i næringssvake lokalsamfunn spesielt. Innovasjon Noreg set desse programma ut i livet.

Etatar og institusjonar knytte til departementet

Fiskeridirektoratet er rådgivande og utøvande organ for Fiskeri- og kystdepartementet om korleis fiskeri- og havbruksnæringa bør forvaltast, og kontrollerer at lover og reglar blir følgde. Arbeidet er hovudsakleg delt inn i tre område: havressursforvaltning, havbruksforvaltning og bruk av hav og kystzone. Hovudkontoret til Fiskeridirektoratet ligg i Bergen, men mange av forvaltnings- og kontrolloppgåvene blir utførde i dei sju regionane med hovudsete i Vadsø, Tromsø, Bodø, Trondheim, Ålesund, Måløy og Egersund. Etaten har dessutan 22 lokalkontor. Det er cirka 190 tilsette i Bergen, medan rundt 240 arbeider i regionane.

fiskeridir.no

Kystverket er rådgivande og utøvande organ for Fiskeri- og kystdepartementet i hamne- og farvatnsforvaltninga. Kystverket er organisert i fem regionar, kvar med sitt regionkontor, under leiding av Hovudkontoret i Ålesund. Kystverket vart oppretta som resultat av ei samordning av Statens hamnevesen, Fyr- og merkevesenet og Losvesenet. Kystverket og Statens Kartverk samarbeider om utsending av korleksjonssignal for det amerikanske satellittbaserte navigasjonssystemet GPS. Forsvaret sin logistikkorganisasjon driv Loran C-stasjonane på vegne av Fiskeri- og kystdepartementet. Kystverket har ansvaret for den statlege oljevernberedskapen.

kystverket.no

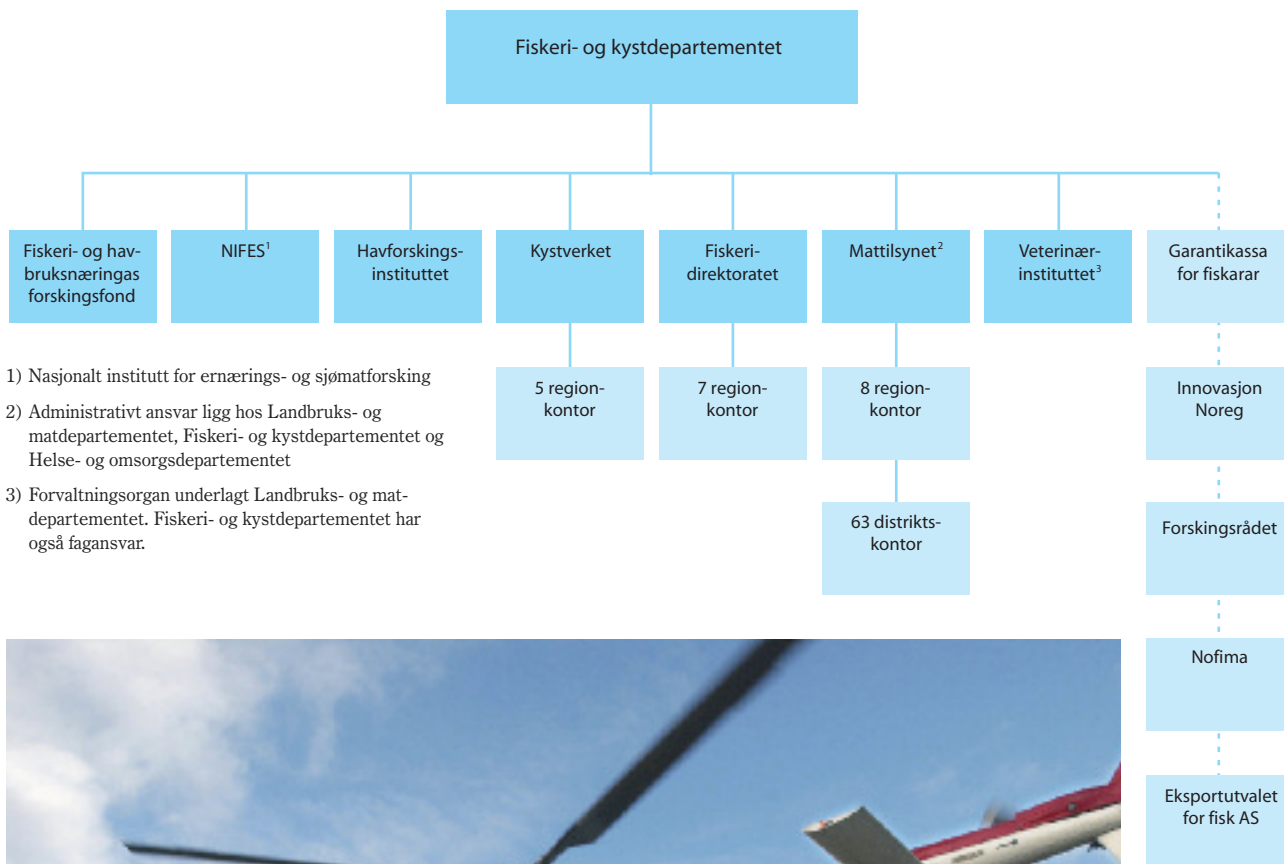
Havforskningsinstituttet med hovudverksemd i Bergen, er rådgivar for Fiskeri- og kystdepartementet og har sentrale oppgåver i undersøking og overvaking av fiskebestandar og sjøpattedyr, hav- og kystmiljø og i arbeid med havbruk og havbeite. Dei driv forskning på det marine økosystemet, havbruk og verknader av klimasvingingar og menneskeleg påverknad. Instituttet har nær kontakt med havforskarar i andre land. Mykje av det internasjonale samarbeidet føregår gjennom Det internasjonale råd for hav- forskning (ICES). Havforskningsinstituttet blir hovudsakleg finansiert direkte over Fiskeri- og kystdepartementet sitt budsjett.

imr.no

Nasjonalt institutt for ernærings- og sjømatforskning (NIFES) i Bergen er eit forvaltningsretta forskingsinstitutt knytt til Fiskeri- og kystdepartementet. Instituttet gir råd til styresmaktene og forvaltninga basert på forskning på fiskeernæring, sunn og trygg sjømat. Forskningsaktiviteten dekkjer ernæring til fisk og korleis inntak av fisk og sjømat verkar på helsa vår.

nifes.no

Mattilsynet, med hovudkontor i Oslo, er ein felles etat under Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet. Mattilsynet har ansvar for å føre tilsyn med at sjømaten er trygg og har god kvalitet. Mattilsynet har 8 regionkontor og 54 distriktskontor over heile landet. Seksjon for fisk og sjømat ligg i Bergen.

mattilsynet.no

Garantikassa for fiskarar i Trondheim administrerer sosiale ordningar for fiskarar.

gff.no

Nofima er eit matfagleg forskingskonsern som driv forskning og utvikling for havbruksnæringa, fiskerinæringa og matindustrien.

nofima.no

Eksportutvalet for fisk AS (EFF) i Tromsø har ansvar for felles marknadsføringstiltak for fisk og fiskeprodukt i utlandet og innanlands. Eksportutvalet har utsendingar i viktige marknader.

seafoodfromnorway.com

Fiskeri- og havbruksnæringas forskingsfond (FHF) er sett til å finansiere næringsretta forskning og utvikling (FoU) på vegne av fiskeri- og havbruksnæringa. Ut frå næringas behov og prioriteringar tek FHF initiativ til å opprette, finansiere og følgje opp forskingsprogram og FoU-prosjekt. FHF legg vekt på at kunnskapen frå prosjekta kjem heile næringa til nytte.

fhf.no

Noregs forskingsråd i Oslo forvaltar ein stor del av fiskeriforskningsmidlane etter retningslinjer frå Fiskeri- og kystdepartementet.

forskingsradet.no

Veterinærinstituttet er eit leiande institutt for Landbruks- og matdepartementet og Fiskeri- og kystdepartementet innanfor dyrehelse og mattryggleik i samband med landbruksbasert matproduksjon og helse hos akvatiske organismar.

vetinst.no

Innovasjon Noreg er ein sentral reiskap i arbeidet med marin innovasjon og verdiskaping. Organisasjonen administrerer mellom anna økonomiske verkemiddel i høve til flåte, havbruk og fiskeindustri etter overordna retningslinjer gitt av Fiskeri- og kystdepartementet.

innovasjonnorge.no

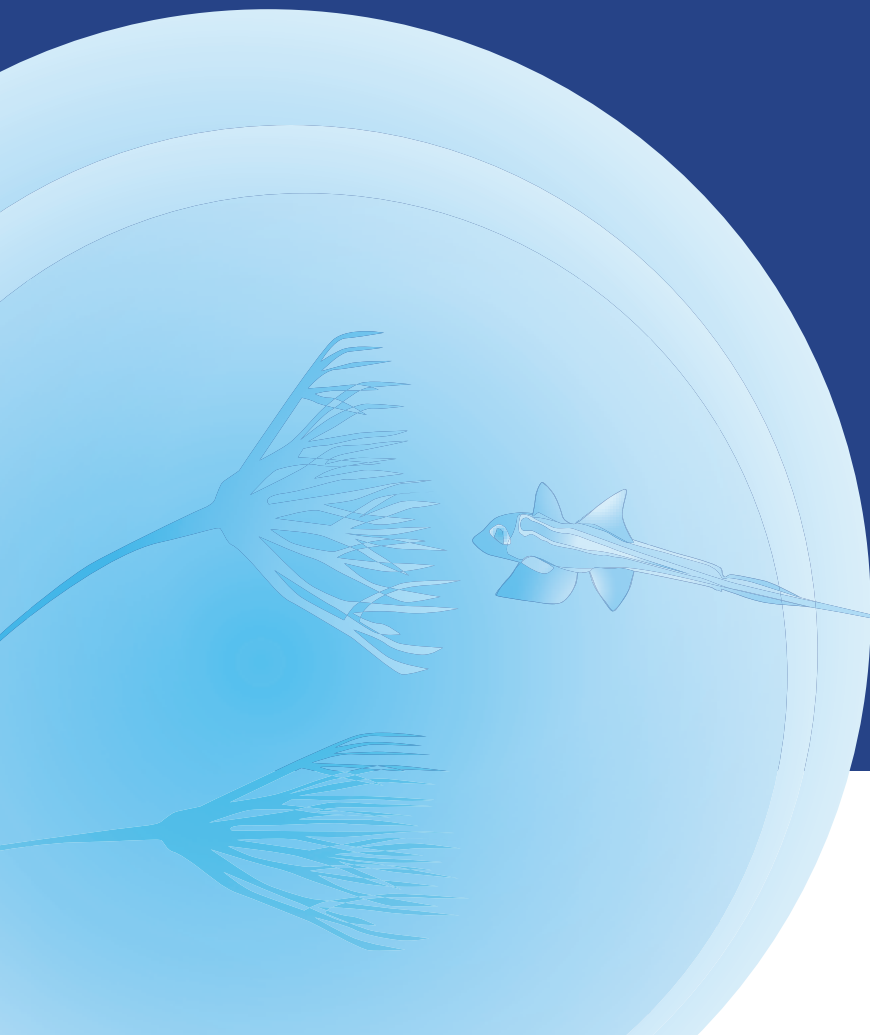
Fiskeri- og kystdepartementet

Grubbegata 1
Postboks 8118 Dep.
NO-0032 Oslo

Tlf 22 24 90 90
Faks 22 24 95 85

postmottak@fkf.dep.no
www.regjeringa.no/fkf

L-0540 N

Offentlege institusjonar kan tinge fleire
eksemplar av denne publikasjonen frå
Departementenes servicesenter:
publikasjonsbestilling@dss.dep.no